

KATEDRA ČESKÉHO JAZYKA A LITERATURY
Posudek diplomové práce

Autor: Bc. Zdeněk Šenk

Studijní obor:

Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - český jazyk a literatura
Učitelství pro 2. stupeň ZŠ - občanská nauka

Název práce:

Humor v české literatuře 19. století
Humor in the Czech literature of the 19th century

Vedoucí práce: doc. PhDr. Jiří Kudrnáč, CSc.

Oponent práce: prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc

Hodnoticí kritéria	Hodnocení
Soulad názvu práce s obsahem, cílem, anotací, obsahem a závěrem	2
Teoretická podkladová koncepce, metodika/metodologie, terminologie	3
Schopnost analýzy excerpovaného materiálu/předmětu výzkumu a následné syntézy, interpretace a argumentace	3
Sekundární literatura, tvůrčí aplikace, schopnost kritického komentáře	3
Struktura práce (výstavba textu, adekvátnost použitých stylistických prostředků), dodržení ortografické a gramatické normy, bibliografický a poznámkový aparát, jednotný způsob citací	2
Výsledný průměr	2,6

Pozn.: Pro hodnocení se používá zavedené vysokoškolské klasifikace, tedy: 1–2–3–4. Pokud diplomant obdrží v jednom (nebo více) z kritérií hodnocení 4, pak je celá BP/DP považována za nedostatečnou.

Hodnocení práce – návrh klasifikačního stupně:

Náměty pro obhajobu (formou otázek):

1. Definujte přesněji vztah mezi komikou, humorem, satirou a groteskou.

2. V čem vidíte speciálně český přístup k humoru v literatuře a jak souvisí specifičnost českého humoru s českou národní identitou a dějinami českého

národa.

3. Ukažte na konkrétních příkladech z české literatury devatenáctého století absurdní situace, ve kterých se maloměšťácký hrdina stává satirickým antihrdinou životní grotesky.

Další poznámky k práci, kritické připomínky:

Práce se zaměřuje na podoby humoru v české literatuře devatenáctého století. Již toto základní vymezení se mi zdá být neobyčejně rozsáhlé a domnívám se, že autor i svou předkládanou koncepcí prohání příliš mnoho zájců na velmi členitém a prostorném území. Aby zvládl svůj náročný úkol, pak částem postihujícím humor v časopisech věnoval pouze telegrafický přehled titulů, hlavních redaktorů a nejpłodnějších autorů, aniž blíže specifikoval typy humoru či satiry a tematické okruhy jednotlivá periodika reprezentující. Tento poměrně dlouhý přehled z "ptačí perspektivy" mu však později překážel v analýzách konkrétních vybraných prozaických děl, která by si zasloužila větší prostor. První výhradu mám tedy ke koncepci: spojení časopisecky publikovaného humoru a knižního humoru pokládám za ne příliš šťastné řešení, které je ve svém důsledu matoucí. Je mi pochopitelně jasné, že jde o součást téhož jevu, že např. řada významných literárních děl se objevila zprvu časopisecky, mnohá pak zde byla vydávána na pokračování, teprve později byla publikována knižně. Další výhradu mám k úvodní charakteristice základního teoretického vymezení. Nelze při tak složité problematice si vystačit pouze s knihou Radka Pytlíka. Je třeba pracovat zprvu s teoretickými literárněvědnými slovníky, kde lze načerpat nejen jasné definice humoru, komiky, satiry, grotesky, absurdity, burlesky atd. atd., ale i bohatou literaturu k jednotlivým termínům. Další výhradu mám k sekundární literatuře: některé tituly pokládám za zcela zbytečné (knihy o tom, jak se píše diplomové a jiné odborné práce - Jiří Pokorný, Holoušová-Krobotová; panoramatické dějiny literatury pro střední školy) většinu podstatných prací však postrádám: Lexikon české literatury (tam jsou důkladně zmapovány humoristické časopisecké tituly 19. století v interpretačně pronikavých heslech), další teoretické slovníky kromě Vlašínova (ani tento slovník nebyl v práci dostatečně využit), akademické Dějiny české literatury III (ed. M. Pohorský) studie a monografie o čtyřech zvolených autorech. Přes tyto výhrady však celek posuzované práce přináší mnohá cenná zjištění, problematika je velmi zajímavá a celkový vývojový řád, na kterém je založen výběr čtyř představitelů humoru v české literatuře, je podle mého soudu velmi přesný a výmluvný. Práci přes výše nastíněné výhrady doporučuji k obhajobě. Záleží na diplomantových schopnostech vyrovnat se s kritickými připomínkami v průběhu obhajoby.

Datum a podpis oponenta práce: 27. 4. 2015

prof. PhDr. Vladimír Křivánek, CSc.